

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.295 van 12 juli 2012
in de zaak A. 197.166/XII-6278**

In zake: 1. de GEMEENTE KRAAINEM
2. het OPENBAAR CENTRUM VOOR
MAATSCHAPPELIJK WELZIJN VAN
KRAAINEM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrik De Maeyer
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 22 juli 2010, strekt tot de nietigverklaring van “het besluit van 27 mei 2010 van de Vlaamse Minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand houdende vernietiging van artikel 204 van het besluit van de gemeenteraad van Kraainem van 22 december 2009 houdende vaststelling van de rechtspositieregeling voor het gemeentepersoneel, zoals gehandhaafd in de raadszitting van 27 april 2010”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekers hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een verslag opgesteld.

Verzoekers en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 maart 2012.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kristel Boels, die loco advocaat Patrik De Maeyer verschijnt voor verzoekers, en advocaat Bart Staelens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Artikel 16 van het besluit van 10 februari 2006 van de Vlaamse regering houdende de minimale voorwaarden voor het mandaatstelsel van het gemeentepersoneel en het provinciepersoneel en bepaling over de taalpremie, in

werking getreden op 1 januari 2006, bepaalt dat geen taalpremie kan worden ingesteld of behouden voor de bedoelde personeelsleden.

De bepaling werd met ingang van 1 januari 2008 vervangen door het voorschrift van artikel 131, tweede lid, van het besluit van 7 december 2007 van de Vlaamse regering houdende de minimale voorwaarden voor de personeelsformatie, de rechtspositieregeling en het mandaatstelsel van het gemeentepersoneel en het provinciepersoneel en houdende enkele bepalingen betreffende rechtspositie van de secretaris en de ontvanger van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn:

“De raad kan geen taalpremie instellen of behouden voor de personeelsleden.

Onder taalpremie wordt verstaan elke toelage, toegekend aan het personeelslid dat op grond van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 18 juli 1966, verplicht is tot kennis van de tweede taal, of elke andere toelage, toegekend aan het personeelslid voor het gebruik van een andere taal dan het Nederlands.”

Tegen de respectieve artikelen 16 en 131, tweede lid, onder anderen door de huidige verzoekers het beroep gekend onder nr. A. 173.166/XII-4770 ingesteld. Het is bij arrest nr. 220.293 van 12 juli 2012 verworpen.

4. Op 22 december 2009 stelt de gemeenteraad van Kraainem de rechtspositieregeling voor het gemeentepersoneel vast. In artikel 204 wordt bepaald dat het personeelslid dat op grond van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 18 juli 1966, verplicht is tot kennis van de tweede taal, en in het bezit is van het nodige taalattest van Selor, een premie voor de kennis van die taal ontvangt.

Het artikel 204 wordt, na eerst door de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant in zijn uitvoering te zijn geschorst en vervolgens door de gemeenteraad te zijn gehandhaafd, finaal bij besluit van 27 mei 2010 van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering,

Toerisme en Vlaamse Rand vernietigd. Daarin wordt overwogen dat het artikel manifest strijdig is met artikel 131, tweede lid, van het besluit van 7 december 2007 van de Vlaamse regering.

IV. Ontvankelijkheid

5. Verwerende partij betwist dat het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Kraainem ontvankelijk de nietigverklaring kan vorderen aangezien zij niet de geadresseerde van het bestreden besluit is. Eventueel beschikt zij wel over voldoende belang om tussen te komen in de procedure.

6. Over de exceptie dient geen uitspraak te worden gedaan. Zo het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Kraainem al hoedanigheid zou missen om mee met de gemeente Kraainem de annulatie van de bestreden beslissing te vorderen, dan ware er minstens reden het OCMW in de procedure toe te laten als tussenkommende partij en om, meer bepaald, het verzoekschrift tot nietigverklaring, in zoverre het van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn uitgaat, te beschouwen als een verzoek tot tussenkomst dat behoort te worden ingewilligd. De exceptie is, voor de verwerende partij althans, ook zonder belang voor de kosten aangezien, zoals hierna zal blijken, het beroep wordt verworpen en de kosten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dus hoe dan ook te zijnen laste dienen te blijven.

V. Grond van de zaak

A. Derde middel

7. Het aangevochten besluit vernietigt artikel 204 van de beslissing van de gemeenteraad van Kraainem tot vaststelling van de rechtspositieregeling voor het gemeentepersoneel omdat het manifest in strijd is met artikel 131, tweede lid, van het reeds eerder vermelde besluit van 7 december

2007 van de Vlaamse regering. In het derde van de drie in het verzoekschrift aangevoerde middelen wordt betoogd dat dit besluit van 7 december 2007 als onwettig moet worden beschouwd en op grond van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing gelaten, derwijze dat het bestreden besluit niet op draagkrachtige motieven berust.

Meer bepaald worden tegen het besluit van 7 december 2007 zo goed als letterlijk de drie onwettigheden aangevoerd die de gemeente Kraainem eerder ook al rechtstreeks tegen dat besluit inbracht, te weten in de drie middelen van haar beroep in de zaak A. 173.166: schending van het beginsel van de lokale autonomie, van de gelijkheidsregel en van de verplichting om op draagkrachtige motieven te berusten. Dat beroep, inbegrepen de vraag tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof, is verworpen geworden bij arrest nr. 220.293 van 12 juli 2012.

Evengoed en om dezelfde, in dat arrest vermelde en aan de partijen bekende, redenen wordt het derde middel afgewezen.

B. Eerste middel

8. Het eerste van de drie te dezen aangevoerde middelen komt er in essentie op neer dat door de bestreden vernietiging van de gemeenteraadsbeslissing tot toekenning van een taalpremie, de lokale autonomie geschonden is, terwijl nochtans zowel artikel 105 van het gemeentedecreet als de artikelen 29 en 31 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken garanderen dat de beslissing om al dan niet een taalpremie toe te kennen een gemeentelijke bevoegdheid is en blijft.

Het middel stemt, zoals op p. 17 van het verzoekschrift wordt toegegeven, overeen met de eerste onwettigheid waarvan het besluit van 7 december 2007 van de Vlaamse regering beticht wordt in het derde middel. Hiervoor is vastgesteld dat die onwettigheid niet kan worden bijgevalen.

C. Tweede middel

9. Het tweede middel, ten slotte, is afgeleid uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en van het gelijkheidsbeginsel.

In zoverre het middel bekritiseert dat “de beslissingen waarbij in het verleden aan andere ambtenaren van andere gemeenten of OCMW’s een taalpremie werd toegekend niet werden vernietigd, daar waar dit wel het geval is voor de thans bestreden beslissing”, wordt met geen woord gepreciseerd welke beslissingen waarbij dan wel aan andere ambtenaren in strijd met artikel 131, tweede lid, van het besluit van 7 december 2007 van de Vlaamse regering een taalpremie werd toegekend, door verwerende partij onverlet zijn gelaten. Zelfs nog nadat in het auditorsverslag is vastgesteld dat niet wordt aangetoond “dat beslissingen die taalpremies toekenden aan andere ambtenaren of OCMW’s niet werden vernietigd”, blijft elk concreet bewijs uit. Daargelaten nog dat er in principe geen gelijkheid in de onwettigheid bestaat, wordt niet eens met een minimum aan overtuigende gegevens aannemelijk gemaakt dat het aangeklaagde verschil in behandeling daadwerkelijk bestaat.

Voor het overige valt het middel samen met de tweede onwettigheid waarvan het besluit van 7 december 2007 van de Vlaamse regering wordt beticht in het derde middel, zoals op pagina 17 van het verzoekschrift zelf te verstaan wordt gegeven. Hiervoor is reeds, *sub* nr. 8, vastgesteld dat deze tweede onwettigheid niet kan worden bijgevalen. Ook in die mate dus moet de aangevoerde schending van de gelijkheid worden verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 juli 2012,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Geert van Haegendoren,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest